

TEKST FRANK WAALS  
FOTOGRAFIE BSR AGENCY

**Willibrord Frequin (76) gold jarenlang als het enfant terrible van Hilversum, maar de relschopper van weleer is door ziekte en een geduldige partner enigszins tot bedaren gebracht. Hoogste tijd voor wat nieuwe reuring door de oude meester. 'Nederland is een kloteland geworden omdat je helemaal niks meer mag zeggen. Maar dan kennen ze mij nog niet. Ik beuk met grote laarzen door elke porseleinkast.'**

**W**

avonden hebben plaatsgevonden. Tot aan mijn dood zal ik hier blijven komen en zelfs daarna. Ben ik de pijp uit, dan gaat deze tafel namelijk aan de kant en zetten ze hier mijn kist neer. Met een plat deksel zodat je er je biertje op kunt zetten. Zo'n anoniem uitvaartcentrum ergens ver weggestopt is niets voor mij, maar voorlopig is dat nog niet aan de orde. Mijn beide ouders zijn 86 geworden, maar ik ga proberen de honderd te halen.'

**Dat klinkt een stuk beter dan de laatste keer dat ik je sprak.**

**We zitten in je stamcafé Moeke Spijkstra. Waarom wilde je hier afspreken?**

'Omdat het anders mijn stamcafé niet zou zijn geweest. Ik kom hier al zo'n dertig jaar en eet er gemiddeld twee keer per week. Steeds wanneer ik hier binnenstap, word ik feestelijk welkom geheten. Kijk, daar aan de muur hangt zelfs een foto van mij en hier achterin de hoek heb ik mijn vaste tafeltje. Echt mijn tweede huiskamer waarin heel wat memorabele

'Tja, wat wil je? Ik heb echt een kloteperiode achter de rug met vijf tia's, een tumor in mijn been en een aangebrachte pacemaker. Op een gegeven moment zei ik tegen mezelf: en nu is het klaar. De knop moet om en we gaan weer positief in het leven staan. In het begin doe je alles vervolgens alsnog heel voorzichtig, maar inmiddels heb ik weer schijt aan kleine kwaaltjes. Alleen 's morgens kijk ik altijd even naar m'n vrouw Gesina en voel ik even aan haar om zeker te weten dat ik er nog ben. >

**'Ik ben een  
zeggen voor  
het volk'**

### NIEUWE REVU ONTMOET WILLIBRORD FREQUIN

**Waar?** Willibrords stamkroeg Moeke Spijkstra in Blaricum.

**Wanneer?** Op een druilerige donderdag.

**Nog wat gedronken?** Willibrord twee biertjes en een borrel, zijn partner Gesina een koffie en broodje gezond, Revu een Spa blauw.

Het cliché dat je hierdoor meer van de kleine dingen gaat genieten, klopt als een bus. Ik leef niet meer als Zoef de Haas, maar sta nog meer stil bij momenten met vrienden en familie. Gesina's dochter Merel van 16 jaar lijkt inmiddels helemaal op mij, omdat ze bij ons in huis opgroeit. Vandaag is ze met vriendinnen naar Amsterdam, maar ik mag haar niet wegbrengen. Met mijn auto ben je er in twintig minuten, maar dan neemt ze liever zo'n kutbus die er anderhalf uur over doet. Lekker tegendraads, net als ik. Mooi om te zien hoe ze haar eigen willetje steeds verder ontwikkelt. Elke drie maanden neem ik afscheid van mijn kinderen middels een afscheidsetentje. We vertellen elkaar dan alles wat nog gezegd moet worden voor als het morgen te laat is. Heel hecht zijn we, op het kwijlende af bijna. Ik heb altijd gedacht dat ik nooit ouder zou worden dan Jezus, 33 jaar, maar inmiddels heb ik hem ruim overleefd. Ik ben natuurlijk ook nog een redelijk jonge god, als je me zo ziet. Als ik andere mensen van mijn leeftijd tegenkom, zijn dat allemaal oude zakken. Het einde nabij. Maar goed, we zouden er toch een leuk verhaal van maken. Hou eens op met dat geouwehoer over de dood.'

#### Wat is voor jou het grootste verschil tussen vader en opa zijn?

'Dat ik de rol van opa ook echt zelf invul en dat het vaderschap toch vooral is ingevuld door mijn vrouwen. Ik was in mijn werkende leven heel veel weg en heb nog tijden gekend dat ik uit Argentinië voor het maken van een reportage over de Dwaze Moeders landde op Schiphol, m'n toenmalige vrouw Marjan met een koffertje schone kleren klaarstond en ik direct weer doorvloog naar Libanon waar ik verslag deed van de crisis aldaar. Ik was er

weinig voor mijn kids, maar als ik eens vrij nam dan was ik er wel voor de volle honderd procent. Ik vul dingen nu eenmaal op mijn eigen manier in en dus ook mijn relaties met vrouwen. Zo ben ik bijvoorbeeld ook van mening dat als een man zin heeft om te knuffelen of in de daad, een vrouw daar niet al te moeilijk over moet doen en gewoon kan meewerken. Als zij willen dat we hen strelen, stellen wij onszelf toch ook beschikbaar? Zelfs als ik een keer geen zin heb of moe ben. Genegenheid tonen is het fijnste dat er is en vrouwen zijn 't mooiste dat God ooit gemaakt heeft. Exemplaren uit Brabant en Limburg zijn het knapst en het gezelligst, en als ze zichzelf dan ook nog eens goed verzorgen en een beetje willen luisteren, is het plaatje perfect. Dit klinkt misschien als kroegpraat, maar ik meen het uit de grond van mijn hart. Alleen mag ik dat blijkbaar niet zeggen omdat het dan direct vulgair klinkt. Linda de Mol schreef ook zo iets in haar blad en toen was het geen probleem.'

#### Storen al die meninkjes en het hokjesdenken je?

'Ontzettend, maar die kleine groepjes die zich aan uitspraken ergeren, krijgen in dit land een veel te groot podium tegenwoordig. Kijk bijvoorbeeld naar de hele zwartepietendiscussie. Flikker toch op met dat gezever. Niemand die daar iets kwaads mee in de zin heeft en die pietjes zijn hele lieve mensen. Er is niemand die denkt: hè lekker, ik heb nu even zo'n fijn negertje onder me zitten. Doodzwijgen die gasten. Door kleine groeperingen alsmaar een platform te bieden, breng je dictators aan de macht, zo is dat in andere landen ook gegaan. Nederland is een kloteland geworden omdat je helemaal niks meer mag zeggen. Maar dan kennen ze mij nog niet. Ik beuk met grote laarzen door elke porseleinkast. Bovendien heb ik altijd ontzettend leuk bijgedragen aan dat decemberfeest. Als Sinterklaas was ik niet alleen goed voor de kindjes, maar ook voor hun moeders, haha! Kom maar even lekker bij Sinter Willibrord op schoot.'

#### Met Gesina ben je nooit getrouwd.

'Met dank aan de ambtenaar van dienst. De vrijdagmiddag voordat we op maandagochtend zouden trouwen om de pers voor te zijn, spraken we voor een laatste keer met hem af om onze laatste wijzigingen in de akte door te nemen. Die man bleek onze wensen echter totaal te hebben genegeerd en had zijn eigen plan getrokken. Dat gaf zowel mij als Gesina

een dusdanig slecht gevoel en grote bijkomende irritatie, dat we het hele feest ter plekke maar hebben afgeblazen. Ik stond op en liep linea recta het gemeentehuis uit. We zijn nog wel op onze geplande huwelijksreis naar New York gegaan, maar dat papiertje is er nooit meer gekomen. We kunnen het overigens missen als kiespijn want wij blijven toch wel bij elkaar. Vrouwen die eenmaal in mijn armen hebben gelegen, willen sowieso nooit meer iemand anders.'

#### Je bent altijd een workaholic geweest. Nu niet meer. Lastige overgang?

'Nee, want ik heb me er goed op voorbereid. Collega's, zoals mijn vriend Henny Huisman, doen er alles aan om maar op dat scherm te blijven komen, terwijl iedereen weet dat dat niet meer gaat gebeuren. Ik blijf daar dus ver weg van en ben er op mijn hoogtepunt uitgestapt. Ik zou in deze tijd ook niets meer willen maken ook. Tegenwoordig zendt elk station alleen maar van die vervelende programma's uit over hoe je je huis moet verbouwen of gezinnen die uit Nederland vertrekken, allemaal dezelfde muziekprogramma's en gasten aan tafel bij talkshows. Zo verschrikkelijk saai allemaal, ik val erbij in slaap. *De Week van Willibrord* ga ik niet meer opnieuw maken, maar zou ook in deze tijd niet misstaan. Er lopen nog zoveel mensen rond die slap lullen en mensen oplichten, die zou ik van hun zolderkamertje trekken. Ik zou wat dat betreft wel een zegen voor het volk zijn, ja! Dat ben ik ook eigenlijk wel. Joop van den Ende vertelde me eens dat ik eigenlijk de perfecte presentator ben, want er is altijd een reden om naar mij te kijken. Of men vindt me een enorme klootzak of een geweldige held. Er zit niets tussenin. Het maken van zo'n programma kost echter enorm veel energie. Vijftien man waren daar jarenlang dag en nacht mee bezig om te zorgen dat alles juridisch en ethisch in de haak was.'

#### Je bood Harry Mens onlangs een roos aan vanwege de kritiek op hem vanuit Voetbal Inside. Maar toegegeven, die man kan toch ook niet interviewen?

'Tja, dat zit gewoon in me. Ik geef hem die roos en floep er wat uit. Maar Harry is Harry en dat moet je ook vooral zo laten. Ik heb een zwak voor hem en stiekem denk ik dat de woorden van, met name, René van der Gijp hem niet eens zo slecht uitkomen. *Business Class* trekt daardoor alleen maar meer kijkers en dat weet

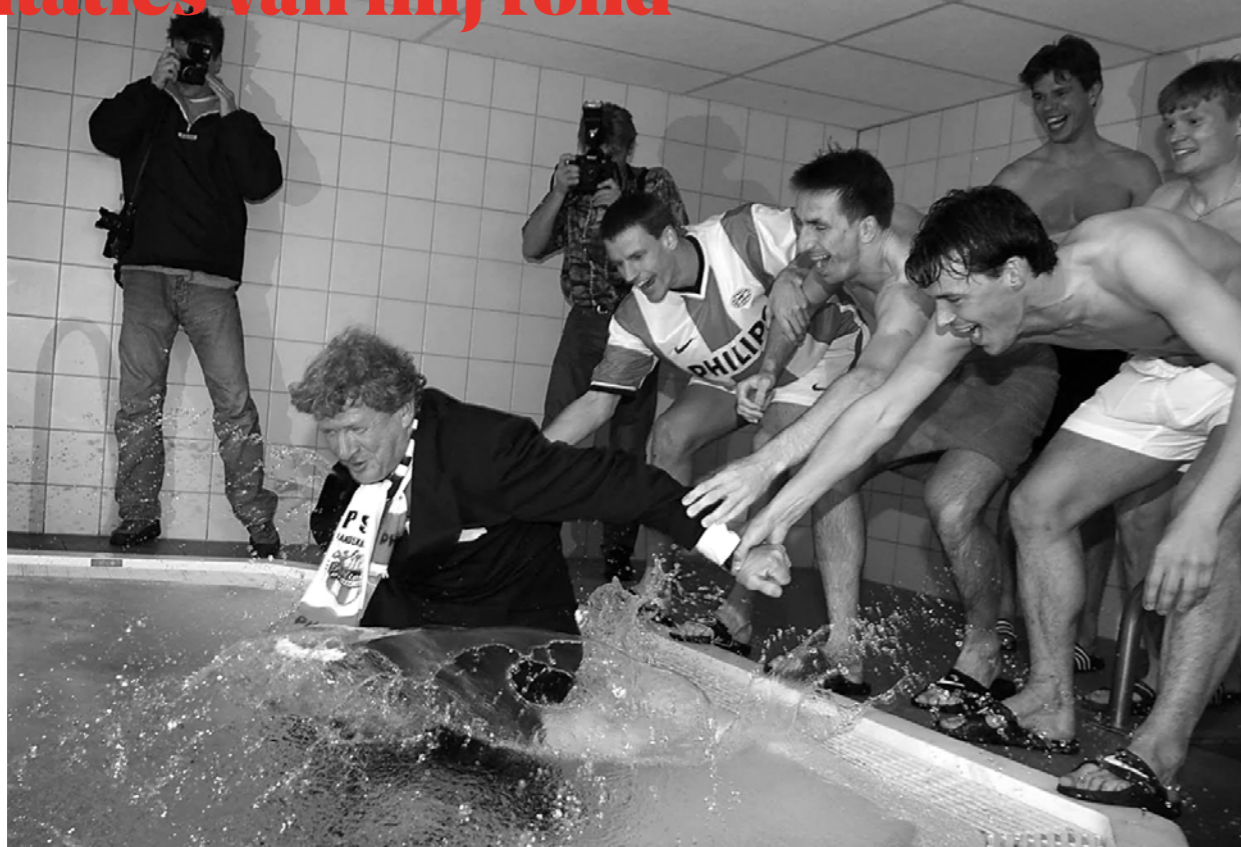
## 'Ik zei tegen Willem Holleeder dat hij zijn grote smoel moest houden'

Harry. Zich laten uitlachen door Gijp en elke keer weer een gesprek met Willem van Hanegem aangaan, terwijl hij de ballen verstand heeft van voetbal, is juist ontzettend vermakelijk om naar te kijken. Iemand die dan wel weer over zichzelf heeft afgeroepen dat het nu wat slechter gaat is Humberto Tan bij *RTL Late Night*. Hij had dat vrijblijvende moeten laten varen en met zijn vuist op tafel moeten slaan: en zo wil ik het hebben, verdomme! Eva Jinek heeft dat wel gedaan en komt in haar programma met meer essentiële zaken. Humberto zal zich nu enorm ellendig voelen, maar als hij eerder aan de bel had getrokken bij zijn redactie en wat pit had toegevoegd, had hij deze zomer helemaal niet weggehoeven. Zelfs die hele liefdesaffaire had hij kunnen overleven door gewoon direct open kaart te spelen. Nu is zijn hele hebben en houwen naar de gallemiezen. En dat is jammer, want Humberto is een zeer aimabele man.'

#### Hij zou daarmee misschien te veel uit zijn comfortzone zijn getreden?

'Ik deed in mijn tijd niet anders. Als je eens weet wat ik allemaal over me heen heb gekregen tijdens opnames voor *Brandpunt* en *De Week van Willibrord*. Op de Zeedijk kwam er eens een Surinamer met een mes op mij afgerend en wist een cafébezoeker mij en een vrouw met twee kleine kinderen op het nippertje te redden. Of wat te denken van de ene bomaanslag na de andere waarvan ik verslag moest doen, zoals in Biafra. Tijdens de TT in Assen werden ik en mijn team eens belaagd door drie dronken kerels met grote, ijzere kettingen, klaar om ons helemaal kapot te slaan. Met een hoop geschreeuw en het schijnen van onze felle lampen in hun gezichten hebben we ze ➤

## ‘Peter R. de Vries, Alberto Stegeman, er lopen bijna alleen maar slechte imitaties van mij rond’



gelukkig toch nog weten af te schrikken. Jaren later begaf ik mij in een woestijnachtig gebied in Colombia en eiste een man plotseling mijn taxi op, de enige in de hele omtrek. Ik protesteerde, maar keek vervolgens al snel in de loop van zijn pistool. Ik heb mezelf daarom toch maar overgegeven.

In Dortmund keerde zich tijdens een Europacupwedstrijd van Ajax een compleet vak met supporters tegen mij en kon ik geen kant op en in Suriname ben ik beschoten door een chauffeur. Met Desi Bouterse hadden we afgesproken een interview met hem af te nemen over de Decembermoorden, maar dat werd telkens weer afgezegd. Uiteindelijk ging hij toch akkoord met een vraaggesprek midden in de jungle, maar liepen we in een hinderlaag van mannen met geweren. Ik en mijn collega's zijn er gelukkig goed vanaf gekomen, maar ik heb er ook door martelkamers gelopen waar ik over de vingers, piemels, oren, stukken neus en

handen en emmers vol met bloed heen heb moeten stappen. Meterslange rode sporen over de vloer van gewonde of gedode personen die naar andere vertrekken waren gesleept.'

### Pardon?

'Ik heb geen saai beroep gekozen. In totaal heb ik uit veiligheidsoverwegingen drie keer mijn huis moeten verlaten om onder te duiken in een soort safehouse. De laatste keer was twee dagen nadat mijn eindredacteur in elkaar was geslagen voor de deur bij de Raad voor de Journalistiek. Zes hechtingen had die man. Ik meteen aangifte doen op het politiebureau, natuurlijk, maar op dat moment kwam net Willem Holleeder naar buiten gelopen. Met draaiende camera heb ik hem erop aangesproken: "Jij moet je grote smoel houden en zorgen dat je heel rap opflikkert," riep ik hem toe. Ik had op dat moment geen idee wie hij was, maar 's avonds werd ik al direct gebeld

door toenmalig Yab Yum-eigenaar Theo Heuft. "Gooi al het materiaal dat je gedraaid hebt ogenblikkelijk weg want ze zoeken je," waarschuwde hij. Twee dagen later werden mijn beide auto's voor mijn eigen voordeur in de fik gestoken en moest ik tijdelijk uit beeld verdwijnen. Holleeder en zijn mannetjes hadden een duidelijk signaal afgegeven.'

### Wat zou dat goede tv geweest zijn...

'Op deze beelden na heb ik altijd alles uitgezonden en ging ik confrontaties nooit uit de weg. De wereld moest zien wat er allemaal gebeurde en ik maakte naam en faam met mijn methode om mensen direct te confronteren. Mooi was het moment met prins Bernhard die ik bij een bijeenkomst aansprak op de Lockheed-affaire. Lapte alle protocollen aan mijn laars en daar was de prins zichtbaar niet blij mee. Later kwam ik hem nog eens tegen in Chinees restaurant Boeddha in Hilversum en lachten we er samen nog eens om. Bernhard haalde zijn schouders op en zei: "Ach, je bent nu eenmaal een kwajongen." Met die andere prins, Claus, heb ik vijf wereldreizen gemaakt om ontwikkelingssamenwerking wat meer allure te geven. Niet al het geld verdwijnt namelijk in de verkeerde zakken. Wat dat betreft heb ik dus zowel tegenover als naast het koningshuis gestaan.'

**Men is heel amicaal tegen je, terwijl je er toch dikwijls met gestrekt been in ging. Peter R. de Vries doet hetzelfde, maar lijkt minder benaderbaar. Waar ligt dat aan, denk je?**

'Omdat ik een man van het volk ben die tijdens carnaval met iedereen selfies maakt en Peter zich wat elitairder gedraagt. Al die tv-makers hebben natuurlijk wat van mij meegepikt, maar vaak maken ze één shockdoc en dan houdt het weer op. Ze blijven niet doorgraven. Waar ik minder enthousiast over ben zijn bijvoorbeeld verslaggevers van *Kassa* en *Opgelicht*. Er lopen bijna alleen maar slechte imitaties van mij rond. Danny Ghosen is een uitzondering in dat rijtje. Hij behoort dan weer niet tot de slapjanussen op de Nederlandse televisie. Matthijs van Nieuwkerk vind ik ook een steengoede presentator, al vloog hij wel uit de bocht met het interview van Jelle Brandt Corstius over Gijs van Dam. Er werd van alles geroepen zonder dat er echt bewijs op tafel lag. Misschien zat die Jelle wel gewoon uit zijn nek te lullen, weet jij veel.'

**Tot enkele jaren geleden kon je die frustratie nog kwijt in je column voor *Panorama*. Dat is verleden tijd...**

'Dat is helaas ten einde gekomen, maar ik zou hem graag weer oppakken bij jullie in Nieuwe Revu en 'm dan nog pittiger maken. Wat daar in zou komen te staan? Alles waar ik me aan stoort! Zo zou ik koning Willem Alexander eens flink de waarheid vertellen. We spreken er allemaal schande van dat Geert Wilders met een Russisch speldje op zijn colbert rondloopt, maar ons staatshoofd gaat gewoon bier zitten zuipen met Poetin en dat is dan zogenaamd wel oké. Deze man verdient een flinke tik op de vingers. Hij vertegenwoordigt ook mij, toch? Dan ga je niet met zo'n dictator aan tafel zitten, kom nou.'

**Is dat alles? Of heb je als man op leeftijd nog meer op de bucketlist staan?**

'Wat zit je nou slap te ouwehoeren met je "man op leeftijd". Ik zie er toch niet ouder uit dan jij, of wel? Ik ben nog een jonge god, dat ziet elk mens. Ik heb geen bucketlist klaarliggen, maar heb wel de stille wens dat deze wereld ooit nog eens met totale vrede te maken krijgt. Hoewel ik in mijn carrière meer dood en verderf gezien heb dan me lief is, kan ik nu niet meer naar *Het Journaal* kijken. Zodra honger en ellende voorbijkomen, zap ik naar een ander kanaal, want ik trek dat vandaag de dag nog maar heel slecht. Misschien moet ik wat vaker naar *Hart van Nederland* kijken. Daar hebben ze het altijd over pasgeboren wasbeertjes en zo. Verder hoop ik nog lang gezond te blijven en dat probeer ik te bewerkstelligen door nog elke dag dertig kilometer door de polder te lopen. Lekker alleen, zodat ik een beetje kan nadenken. Alleen loop jij dat nu weer te verstieren omdat we een interview moesten doen, haha. Wandelen is heerlijk rustgevend en helpt me alles op een rijtje te zetten. Wanneer ik daar zo loop, schieten al die herinneringen weer even voorbij en denk ik dat ik uiteindelijk best tevreden, dankbaar en trots mag zijn op alles wat ik voor de wereld gedaan heb.' ✖